

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41337

гр. София, 17.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело № 20211110153443 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от А. С. С., чрез адв. К. О., срещу „*****“ ЕООД, с която са предявени кумулативно обективно съединени иски, както следва: иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1500 лева, представляваща дължимо трудово възнаграждение за периода от 16.03.2021 г. до 20.04.2021 г.; и иск с правно основание чл. 150, вр. чл. 262, ал. 1, т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1070 лева, представляваща дължимо трудово възнаграждение за положен извънреден труд в почивни дни (събота и неделя) през периода от 16.03.2021 г. до 20.04.2021 г.

В исковата молба се твърди, че между страните била постигната устна уговорка ищецът да започне работа в ответното дружество на длъжност „готвач“, с трудово възнаграждение в размер на 60 лева на ден, при 5-дневна работна седмица и 8-часов работен ден. Преди постъпването си на работа А. С. предоставил на работодателя всички необходими документи, за да бъде оформен трудовият му договор, като получил обещание от управителя на ответното дружество, че такъв ще му бъде предаден по-късно. Твърди, че през периода от 16.03.2021 г. до 20.04.2021 г. работил добросъвестно, без прекъсване и без почивен ден, но не получил нито трудов договор, нито уговореното възнаграждение. Това принудило ищеца да подаде жалба до Инспекцията по труда, както и да напусне работа. Дължимите суми и до настоящия момент не били заплатени от работодателя. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените иски. Претендира направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника „*****“ ЕООД за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата чрез адв. К. П.. Процесуалният представител оспорва предявените иски като неоснователни и недоказани. Оспорва изложените в исковата молба твърдения, че през процесния период ищецът полагал труд в ответното дружество и че му се дължало възнаграждение за това.

Твърди, че между страните бил подписан трудов договор, по силата на който ищецът следвало да започне работа в ответното дружество на 19.04.2021 г. Поради неявяването му на работа на посочената дата трудовият договор не произвел действие. Доколкото между страните през исковия период нямало сключен трудов договор, то не се дължало и претендираното трудово възнаграждение. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове.

Към настоящия момент няма обстоятелства или права, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищеца е да докаже:

1. наличието на валидно възникнало трудово правоотношение между него и ответника, което е съществувало през исковия период и по силата на което заемал длъжността „готвач“ в ответното дружество;
2. размера на дължимото за процесния период трудово възнаграждение;
3. полагането на извънреден труд през исковия период и размера на дължимото възнаграждение по чл. 262, ал. 1, т. 2 КТ;
4. всички други факти, на които основава своите искания и възражения.

В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания или възражения, включително че:

1. че между страните бил сключен трудов договор, по силата на който ищецът следвало да постъпи на работа на 19.04.2021 г.;
2. че ищецът не постъпил на работа в уговорения в трудовия договор срок, поради което трудовото правоотношение се смятало за невъзникнало.

По отношение на направените от ищеца доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба писмени доказателства, както и да бъде задължен ответникът на основание чл. 190, ал. 1 ГПК да представи описаните в писмото на Дирекция „*****“ – гр. София трудов договор № 30/15.04.2021 г. и констативен протокол от 20.04.2021 г. за неявяването на работника на работа на 19.04.2021 г. Следва да бъде оставено без уважение доказателственото искане на ищеца за допускане до разпит на двама свидетели при режим на призоваване за установяване на полагания от него от труд по следните съображения. Според константната съдебна практика разпоредбата на чл. 62, ал. 1 КТ установява писмената форма като изискване за валидност на трудовия договор. Съществуването на трудово правоотношение не може да бъде установявано със свидетелски показания или с други доказателства, установяващи по косвен начин възникването и съществуването му, а изпълнението или неизпълнението на задълженията на работодателя по чл. 62, ал. 3 – ал. 7 и чл. 63 КТ нямат отношение към сключването или валидността на трудовия договор. Свидетелските показания за установяване съществуването на трудово правоотношение са недопустими на основание чл. 164, ал. 1, т. 1 ГПК (вж. *Решение № 943 от 22.02.2010 г. по гр. д. № 4902/2008 г., II г. о., ВКС, Решение № 237 от*

14.01.2020 г. по гр. д. № 695/2019 г., III г. о., ВКС). По доказателственото искане на ищеца за призоваване на свидетелите, посочени в констативния протокол на работодателя, съдът ще се произнесе след приобщаването на последния към доказателствения материал по делото. Следва да бъде уважено доказателственото искане на ответника за изискване от Дирекция „*****“ – гр. София към Главна дирекция „*****“ на информация дали през исковия период ищецът е бил регистриран като безработен и активно търсещ работа.

Съдът, след като констатира, че предявените искове са редовни и допустими, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА следния **ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:**

ПРЕДМЕТ на делото са кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1500 лева, представляваща дължимо трудово възнаграждение за периода от 16.03.2021 г. до 20.04.2021 г.; и иск с правно основание чл. 150, вр. чл. 262, ал. 1, т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1070 лева, представляваща дължимо трудово възнаграждение за положен извънреден труд в почивни дни (събота и неделя) през периода от 16.03.2021 г. до 20.04.2021 г.

По делото **няма обстоятелства, които се признават от страните, и права, които не се нуждаят от доказване.**

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

1. наличието на валидно възникнало трудово правоотношение между него и ответника, което е съществувало през исковия период и по силата на което заемал длъжността „готвач“ в ответното дружество;
2. размера на дължимото за процесния период трудово възнаграждение;
3. полагането на извънреден труд през исковия период и размера на дължимото възнаграждение по чл. 262, ал. 1, т. 2 КТ;
4. всички други факти, на които основава своите искания и възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже, че е заплатил претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания или възражения, включително че:

1. че между страните бил сключен трудов договор, по силата на който ищецът следвало да постъпи на работа на 19.04.2021 г.;
2. че ищецът не постъпил на работа в уговорения в трудовия договор срок, поради което трудовото правоотношение се смятало за невъзникнало.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (включително медиация), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на

спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК се дължи държавна такса в половин размер. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 190, ал. 1 ГПК, **ответника най-късно в първото по делото съдебно заседание** да представи описаните в писмото на Дирекция „*****“ – гр. София трудов договор № 30/15.04.2021 г. и констативен протокол от 20.04.2021 г. за неявяването на работника на работа на 19.04.2021 г.

УКАЗВА на ответното дружество, че при непредставяне на изисканите документи в срок, на основание чл. 161 ГПК с оглед обстоятелствата по делото съдът може да приеме за доказани фактите, относно които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА, на основание чл. 186 ГПК, от Дирекция „*****“ – гр. София към Главна дирекция „*****“ информация дали А. С. С., ЕГН *****, е бил регистриран като безработен и активно търсещ работа през периода от 16.03.2021 г. до 20.04.2021 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца за допускане до разпит на двама свидетели при режим на призоваване за установяване на полагания от него от труд.

По доказателственото искане на ищеца за призоваване на свидетелите, посочени в констативния протокол на работодателя, съдът ще се произнесе след приобщаването на последния към доказателствения материал по делото.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото **за 12.02.2024 г. от 15,00 часа**, за когато да се призоват страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта за доклад по делото и по дадените със същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че може най-късно в първото по делото открито съдебно заседание да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

Съдия при Софийски районен съд: _____